

Žalm 115

Hospodine, ne nám dej čest

Ženeva 1551

1. Ho - spo - di - ne, ne nám dej čest, ne nám, jen jmé - nu své-mu, ty jsi prav - da
sám, tvá mi - lost nám je dra - há. Proč ma - jí ří - kat o nás po - ha - né:
kde je - jich Bůh je, zda se za - sta - ne? Proč za - sáh - nou - ti vá - há?

2. Na nebi náš je Bůh, tam nejvýše, a činí vše, co jemu líbí se,
ne jako jejich modly:
Ač stříbrem, zlatem jsou ozdobené, bez mluvy ústa, zrak bez plamene,
nevidí, do tmy padly.
3. Neslyší uši, ruce netknou se, ty lesklé nohy nerozběhnou se
a hrdlo hlasu nemá.
Kdo chce v ně doufat, buď jim podoben! Bez ducha jsou přec, nemohou jít ven,
jen podoba to nemá.
4. Můj lide, doufej v Boha živého! On pomoc každého je věrného.
Dům Áronův ať doufá!
Kdo Hospodina bojíte se též, doufejte v něj, on pomoc, štít a věž,
kdo věří mu, nezoufá.
5. Hospodin na vás rozpomene se, i malé k výšinám svým povznese,
rozmnoží syny vaše,
vy požehnaní od Hospodina! V něm nebe, země počátek svůj má,
on spasení je naše.
6. Nebesa jsou jen Hospodinova, však zem dal lidem, život zachová,
jej živí budou chválit.
Zde i my halelujah zpíváme, tu díky vroucími jej vzýváme,
nás přijímá za svůj lid.

Samuel Verner